

عنوان مقاله:

ویژگیهای روانشناسی مثبت نگر در سیره قهرمانان واقعه عاشورا

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهره مسیحی - دانشجوی دکتری روانشناسی بالینی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران

زهره مهدی زاده - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

سیدعبدالمجید بحرینیان - استاد تمام روان شناسی بالینی، گروه روان شناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران.

خلاصه مقاله:

روانشناسی مثبتگرا اصطلاحی است برای مطالعه احساسات مثبت، ویژگیهای شخصیتی مثبت و نهادهای توانمند، مییابد. یافته های تحقیقات روانشناسی مثبتگرا برای تکمیل، نه جایگزینی از راه دور، آنچه در مورد رنج، ضعف و بینظمی انسان شناخته شده است، در نظر گرفته شده است. هدف این است که درک علمی کاملتر و متعادل تری از تجربه بشری داشته باشیم. در یک دوره زمانی نسبتا کوتاه، روانشناسی مثبتگرا به حوزه هایی فراتر از روانشناسی و به حوزه های تحقیقاتی بین رشته ای (به عنوان مثال، آموزش، بهداشت عمومی، علوم سیاسی، علوم مذهبی و مدیریت) گسترش یافته و بر طیف گستردهای از فعالیتهای انسانی تاثیر گذاشته است. علیرغم رشد سریع در تحقیقات و تحقیقات، ادراکات روانشناسی مثبت بهعنوان خودیاری غیرعلمی و روانشناسی مطبوعاتی رایج در طول زمان ادامه یافته است. فراموشی گذشته ی تاریک افراد و عدم قضاوت در مورد آنها نوعی مثبت نگری نیاز دارد، احترام به انسانها و پرهیز از پیش داوری عجولانه نوعی بستر سازی تربیتی در راستای هدایت انسانهاست. امام حسین (ع) بهعنوان یک مربی آگاه با توجه به این اصل مهم و به کارگیری شیوه های تربیتی مناسب زمینه را برای هدایت افراد فراهم میکردند. سیره، رفتارهای نسبتا ثابت و ضابطه مند است. سیره اخلاقی و تربیتی معصومین (ع) هرگونه عمل و رفتاری است که از معصوم (ع) در محیط فردی، اجتماعی و تربیتی به منظور خودسازی یا اثرگذاری بر دیگران، سر زده است به گونه که هر کدام در قلمرو کاربردی خود، میتواند منشا استخراج سبک و روش کلی رفتار قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

روانشناسی مثبت نگر؛ امام حسین؛ حضرت زینب؛ شجاعت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1699746>

